

[Stubbjær Pedersen]

partigrupper. Jeg skal dog gerne indrømme, at der på det seneste er kommet nye ting frem i denne sag, også ting, som har haft afgørende indflydelse på CDs holdning til sagen, men her tænker jeg ikke på den tvivl, der sikkert berettiget er opstået omkring KABs regnskabsmæssige dispositioner. At der overhovedet kan rejses tvivl omkring en virksomhed som KAB, landets største boligselskab, er i sig selv en absurd tanke, og centrum-demokraterne beklager det meget.

Vi vil naturligvis følge sagen med interesse i både finans- og boligudvalget, når revisorrapporten kommer, men lad mig slå fast med syvtommersøm: denne kedelige og højst beklagelige sag, som i øvrigt endnu slet ikke er nogen sag, er ikke årsag til og ikke medvirkende til de problemer, der er opstået omkring de ubebyggede grunde i en række københavnske, sjællandske og jyske områder. Selv om der ikke kan peges fingre ad KABs regnskaber, hvad vi endnu ikke ved om der kan, er de problemer, som aktstykket omhandler, nøjagtig de samme.

Hvad er da problemerne med de grunde? Ja, der er i virkeligheden en vifte af årsager til, at det er gået, som det er. Bl.a. gjorde en overordnet planlægning, f.eks. omkring Roskilde- og Køgebugttingerne, det naturligt for boligselskaberne at sikre sig tilstrækkeligt med byggejord, så man kunne klare den befolkningstilvækst, som jo ifølge planlægningen skulle komme. Det var nogle grundkøb, der ikke bare blev anbefalet af mange kommuner, men i nogle tilfælde pressede kommunen nærmest på, netop fordi kommunen kunne være med i den del af tilvæksten, der skulle komme ifølge planlægningen.

Nu gik udviklingen i 1970'erne ikke som ventet og planlagt bl.a. af folkettinget. Dispositionsplanerne, der blev udarbejdet efter f.eks. Køgebugtloven, forudsagde 7.000-8.000 nye boliger om året alene i Sydvestegnen. Heroverfor står, at folkettinget i den sidste del af 1970'erne besluttede, at der højst måtte bygges 7.000 almennyttige boliger på landsplan. En række kommuner har senere, bl.a. ved lokalplaner, ændret den oprindelige bebyggelsesprocent og dermed medvirket til at forringe grundværdierne. I hvert fald i ét tilfælde har kommunen så sent som sidste år med et knebent flertal ganske enkelt besluttet, at der overhovedet ikke måtte bygges al-

mennyttigt byggeri på en stor grund, som var beregnet til dette.

Det er bl.a. på den baggrund, centrum-demokraterne har presset på for at få de pågældende kommuner delagtiggjort i det økonomiske ansvar. Vi havde naturligvis regnet med, at de var så ansvarlige over for deres kommunale medborgere, som ved en eventuel konkurs kommer i klemme, at de var parate til at indgå i en frivillig ordning. Det har kommunen afvist overhovedet at ville forhandle om, og det beklager CD. På den baggrund var centrum-demokraterne ikke betænkelige ved at gennemføre en tvangslovgivning over for de berørte kommuner, men vi har forstået på ministeren, at det var forbundet med meget store tekniske vanskeligheder at lave en lovgivning, der udelukkende ramte nogle kommuner og ikke andre.

Naturligvis kan boligselskaberne da heller ikke frasige sig ethvert ansvar. Det er også derfor, centrum-demokraterne har krævet at få den del, som landsbyggefonden skulle deltage med i garantistillelsen, hævet. Den er i det nye aktstykke blevet sat op med 50 pct. til i alt 30 mill. kr., et ganske stort beløb for landsbyggefonden. Vi er da også godt klar over, at nogle lejere, der intet har med denne sag at gøre, kommer til at bidrage ekstra, men i andre sammenhænge taler man i de kredse, der står bag boligforeningerne, om sammenhold og solidaritet. Det må naturligvis også gælde i en sådan situation.

Centrum-demokraterne har sagt til regeringen, at skulle vi overhovedet diskutere denne sag, måtte vi sikre os, at dette er en engangsforeteelse. Det må ganske enkelt aldrig nogen sinde kunne ske igen. Det mener vi vi har sikret os, dels ved en påtegning på aktstykket, der sikrer, at der ikke dukker nye nødlidende grunde op, som allerede er købt, dels ved at stille et ændringsforslag til L 44, loven om boligbyggeri, som forhindrer boligselskaberne i at optage lån til nye grundkøb, uden at der foreligger en kommunegaranti eller en anden tilsvarende garanti. Det betyder, at lejerne under ingen omstændigheder kan komme i klemme. Centrum-demokraterne har altså fået garanti for, at en tilsvarende situation ikke vil kunne opstå i fremtiden.

Men hvorfor blander centrum-demokraterne sig i det hele taget i denne sag? Er CD da ikke et parcelhusparti, vil nogle nok spørge. Jo, centrum-demokraterne synes, at et parcel-